

Провінціальний поет, заморожений Бальмонтом,
Відшукував свій кут, Самотно обакацієний.
І снівся йому окреслений синім горизонт,
І обгортав трояндно аромат еманациєний.

І зітхав уперто, повертаючи на безлюдну
вулицю,
І ляв двірника, що ворота уже були замкнуті.
Сіпаючи дзвоника —
він спостерігав, як на небі зорі шуляться,
І хотілось гавкнути.

4. VI. 1918. Київ

[З книги «BLOC-NOTES»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»;, 1990](#) .